

**DIARI DE SESSIONS DE LA
COMISSIÓ NO PERMANENT D'ESTUDI
DEL BALANÇ FISCAL DE LES ILLES BALEARS
AMB L'ESTAT ESPANYOL
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS**

DLPM 382-2000

Fq.Con.núm. 33/28

V legislatura

Any 2000

Núm. 4

**Presidència
de l'Honorable Sra. Mercè Amer i Riera**

Sessió celebrada dia 2 de maig del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

1) Del Sr. Antoni Comas i Barceló, director general de Tresoreria de la Seguretat Social de les Illes Balears, per tal d'exposar l'opinió sobre la matèria objecte d'estudi.

34

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades, senyors diputats, començarem aquesta sessió d'avui, i en primer lloc demanaria si hi ha substitucions.

EL SR. RAMONELL I AMENGUAL:

Sí, Sra. Presidenta. Joan Ramonell substitueix Maria Salom.

LA SRA. CAPÓ I ABRINES:

Margalida Capó substitueix Neus Marí.

EL SR. RAMON I JUAN:

Miquel Ramon substitueix Margalida Rosselló.

I.- Compareixença del Sr. Antoni Comas i Barceló, director general de Tresoreria de la Seguretat Social de les Illes Balears, per tal d'exposar l'opinió sobre la matèria objecte d'estudi.

LA SRA. PRESIDENTA:

L'ordre del dia de la sessió d'avui consisteix en la compareixença, a petició de la Comissió no permanent per a l'estudi de la balança fiscal de les Illes Balears amb l'Estat espanyol, del Sr. Antoni Comas i Barceló, director general de Tresoreria de la Seguretat Social de les Illes Balears, al qual donam la benvinguda. Indicar a les senyores diputades i als senyors diputats que també ve acompanyat del Sr. Alfonso Ruiz Abellán, director provincial de l'Institut Nacional de la Seguretat, al qual també donam la benvinguda.

Té la paraula, per tant, per a la seva exposició, el Sr. Antoni Comas i Barceló.

EL SR. COMAS I BARCELÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta; i molt content i honorat d'estar i comparèixer en aquest parlament, i d'aquí salud tots els parlamentaris.

La meua compareixença en aquesta comissió més la intuesc que sé el que volen de mi. Jo el que puc explicar és el que fa a la Tresoreria General de la Seguretat Social a les províncies, i concretament jo el que faig en aquesta d'aquí. La Tresoreria General de la Seguretat Social és un servei comú, actualment l'únic de tot el sistema de la Seguretat Social, i que respon al que tots sabem, que el principi de caixa única, que vol dir acumular, diríem, tots els ingressos i totes les despeses que fa el sistema.

Ara bé, això que es diu així de clar a nivell central, a nivell provincial la cosa es distorsiona un poc, en el sentit que no tots els doblers que van a parar, tant ingressos com despeses, a la Tresoreria General passen per cadascuna de les províncies, perquè hi ha molts d'ingressos, i sobretot moltíssimes despeses centralitzades dels quals els de les províncies no ens assabentam gaire. Simplement sabem que arriben a les entitats

que els necessiten, concretament a l'INSS, Institut de la Seguretat Social; a l'Insalud, a l'Inem i altres entitats, com per exemple l'IBAS, etcètera.

Llavors fonamentalment dins l'apartat d'ingressos, què és el que nosaltres feim? La Seguretat Social, com a principi fonamental per a la recaptació necessita conèixer els subjectes obligats a cotitzar. Evidentment això passa per inscriure les empreses i donar d'alta els treballadors. Llavors aquestes funcions primordials, que diríem que són els censos d'empreses, els censos de treballadors, és una missió encomanada a la Tresoreria actualment. Això implica que nosaltres tenim en aquests darrers temps un creixement molt positiu, tant en nombre d'empreses com en nombre de treballadors, sobretot de règim general, singularment també en el règim d'autònoms, i en menor grau empleats de llar. En aquesta província el règim agrari i els treballadors del mar es pot dir que són col·lectius que van en descens.

Això implica, amb les dades que estan a la seva disposició, uns increments molt importants de la recaptació en relació d'un any sobre l'altre, perquè l'existència de noves empreses, i sobretot de nous treballadors, implica un alt nombre de cotitzants. Tenim unes taxes de morositat, que també tenc les dades, molt baixes, sobretot a règim general, i un poc superiors en els règims especials.

Cada any nosaltres, i cada mes a dins les comissions executives tenim uns criteris per determinar quin és l'import de la recaptació. Però vull insistir que les dades que jo pugui facilitar no són dades absolutes, perquè, com dic, nosaltres podem respondre de les dades que tenen una afectació provincial, els que escapen, com pot ser un ingrés centralitzat, sé que la tresoreria els ens distribueix, i després... què son ingressos centralitzats? Doncs qualsevol tipus de gran empresa, que ingressa les quotes en una província determinada, però té centres aquí. Llavors, clar, són doblers que després es distribueixen; i sobretot en el tema de les despeses. Nosaltres facilitam despeses importants, però el gran volum, per exemple de l'Insalud, les inversions, els reintegraments, etcètera, són moltes partides, tota la despesa farmacèutica, per exemple, que evidentment surt de la Tresoreria General, però que jo no hi intervenc en absolut, la despesa de farmàcia, per exemple.

Llavors jo estic en condicions més aviat de facilitar unes partides de microeconomia que diguem una macroeconomia, que estigui en condicions de fer els dos capítols de despeses i ingressos que pugui fer aquesta província. Aleshores, per parlar de dades, d'empreses i treballadors, perquè aquests senyors es facin una idea de com ens va l'evolució en els darrers anys, doncs hem de posar de manifest les següents:

La darrera que nosaltres tenim és del mes de març, que en aquesta província hi havia un total de 34.854 empreses, i en el règim general també 256.397 treballadors. Això en relació a l'any 1999, al mateix mes implica unes 2.000 empreses, i de l'ordre de 21.000 treballadors més. Si ens remuntam a l'any 97, les dades del mes de març, que és el darrer que tenim, són 30.811, és a dir 2.000 empreses menys que a l'any 98; i 199.215 treballadors, o sigui també una quantitat molt important. Si ens anam a l'any

96, i podem anar més enrere, doncs el nombre d'empreses 29.173, i nombre de treballadors 186.033. Ens podem anar més enrere, però a partir d'aquí ja entràrem diguem dins una certa estabilitat.

En el règim d'autònoms també ens trobam uns creixements pareguts, en el sentit que passam exactament, la darrera dada que tenim, de l'any 2000, tenim 71.055 treballadors autònoms d'alta, i tenim a l'any 99 69.216, i es pot dir que anam pujant a raó de quasi 2.000 treballadors per any.

Dins empleats de llar, pràcticament hi ha uns nombres similars. Els darrers que tenim són, quant als darrers anys, 2.508 empreses, treballadors fixos 2.861, i discontinus 1.019; i en el règim apareix un nombre que va disminuint quant a treballadors, tant per compte d'altre com per compte propi. Les dades de l'Institut Social de la Marina els tenc, però crec que és més raonable que els faciliti el propi Institut Social de la Marina, perquè com a entitat gestora pròpia també té les seves dades i les seves fonts. En general és un col·lectiu estabilitzat, però tendent a la baixa.

Quant al que suposen aquestes empreses i aquests treballadors, aquest passat mes d'abril hem tengut per fi la dada tancada de la recaptació de l'any 99, i nosaltres distingim entre el que és recaptació de via voluntària, el que és recaptació líquida, el que és recaptació íntegra, i el que és recaptació de via executiva. La dada que és més important, que és el volum general, i que jo no puc donar totes les explicacions que m'agradaria, però que és una dada facilitada per la Tresoreria General de la Seguretat Social quan ens fa el rànquing de les províncies, vol dir l'ordre d'importància que Balears té en relació al total nacional, i aquest any 99 nosaltres tenim una recaptació de 248.292.506.000 pessetes. Això suposa en relació a l'any passat, que tenim també la dada estadística, un increment, la quantitat que ens donaven era de 232.361.970.000 pessetes, i això, com deia, és una important recaptació.

Nosaltres a nivell provincial no aconseguim aquestes dades a més a més, perquè, com dic, hi ha una sèrie d'ingressos que s'escapen a la nostra acció recaptadora, i són dades que facilitam a la comissió executiva, són unes dades procedents únicament de les entitats financeres.

La recaptació de Tresoreria no és únicament una recaptació que passa perquè nosaltres comptabilitzem els ingressos que les empreses fan a través de les entitats financeres, no. Hi ha molts de tipus d'ingressos, i això és el que fa que la Tresoreria General distribueixi quins tipus d'ingressos són els que comptabilitzen ells i nosaltres. Per exemple, entre les entitats públiques no hi ha ingrés, sinó que hi ha una espècie de compensació. Llavors moltes entitats públiques no van al banc a ingressar les quotes, sinó que tenen un compte, i allà se suposa que a nosaltres ens presenten el butlletí de cotització, i després els servicis centrals compensen amb ella.

Hi ha un sistema també que es diu de relació comptable, que també implica possibilitat, com per exemple tenim ara amb el Consell Insular de Mallorca, com tendrem, esper, amb la comunitat de les Illes Balears, i també tenim qualche ajuntament

important en què realment no s'ingressen les quotes, sinó que s'ingressa una octava part de la recaptació de l'any passat, i després al final de l'any, al primer trimestre es fa el balanç més-meny.

Hi ha els ingressos en compte corrent, que se centralitzen també a la Tresoreria General. Aleshores, tot això implica que les nostres dades provincials no puguin generar la darrera pesseta que els servicis centrals ens reconeix com a (...). Però vaja, la dada més global que nosaltres podríem facilitar és aquesta que he dit de 248.000 milions.

Com es distribueix? Bé, aquesta quantitat l'hem de fer en bocins diversos. En primer lloc hem de pensar que la part important que tenc aquí recollida i distribuïda és per quotes, però nosaltres com a servei comú, com deia abans, també recaptam quotes dels altres. Quines són les quotes dels altres? Doncs recaptam totes les quotes de les mútues patronals, que no són les quotes d'accidents de treball, del que és l'entitat gestora oficial, que és l'INSS. També recaptam totes les quotes del Fogasa, el Fons de garantia salarial; les quotes de formació professional, i les quotes de l'Inem. Aleshores això són unes quotes en què diguem que la Tresoreria fa d'entitat recaptadora amb l'única finalitat que els cotitzants no hagin de presentar quatre liquidacions diferents, sinó que amb un sol butlletí de cotització facin els bocins suficients, i nosaltres recaptam i després distribuïm.

Vull dir amb això que aquestes diferències que hi pugui haver també estan en funció del fet que nosaltres aquí consideram recaptació voluntària, les quotes íntegres, i les quotes íntegres de via executiva, a la líquida ja comptam la dels altres, i en fi, aquestes partides fan que al final aquestes dades surtin.

Quant al capítol de despeses, com deia, la Tresoreria és la caixa única del sistema, i teòricament tot es paga a través de la Tresoreria. Els nostres clients són fonamentalment els clients de les entitats gestores, o sigui nosaltres a través de l'INSS, a través de l'Insalud, a través de l'Inem, a través de l'ISM, a través de les mútues, a través de l'IBAS, feim arribar els doblers als pensionistes. Ara bé, la gran majoria d'aquests doblers no van a través del circuit de la Direcció Provincial. El circuit de la Direcció Provincial són el que diríem els primers pagaments, pagaments especials que hem de controlar, per exemple els rebuts retornats dels bancs, les retencions judicials, etcètera, perquè tota la gran nòmina, la caixa única, o sigui la Tresoreria, es posa en contacte amb les entitats financeres a nivell centralitzat, i els disposa segons la gerència d'informàtica facilita a l'INSS, i l'INSS ens facilita a nosaltres quina és la quantitat que precisen per pagar les pensions. I nosaltres, sense voler dir que no ho sapiguem, sí que diguem ho sabem més bé per controlar les incidències que hi hagi que per disposar de la quantitat, perquè la quantitat ve disposada a través dels servicis centrals, directament a les entitats financeres. Nosaltres ens n'assabentam, com dic, per controlar-ho si hi ha incidències, no per fer la disponibilitat econòmica.

Sobre aquest tema de despeses jo em límit que les dades que ha publicat la Tresoreria són a nivell global, és a dir que no

hi ha una sola referència a nivell provincial, i aquí duc els instruments necessaris per posar de manifest aquesta afirmació meva. O sia, dades de recaptació sí que recullen províncies; les dades de despeses recullen entitats: INSS, Insalud, però dins cada entitat el que es paga a Balears o el que es paga a una altra província és una dada que jo no sé, primer de tot perquè no toc, i segon perquè les pròpies publicacions de Tresoreria, que estan fetes amb la finalitat d'atendre les seves necessitats, no inclouen aquesta distribució.

I per part meva, simplement dir que estic a la disposició de vostès amb les dades que pugui tenir, i les que no tenc és perquè purament i simplement a nivell provincial no els necessitam. Això no vol dir que vostès no els puguin necessitar, però jo en aquest moment som més bé un director que fa la microeconomia de la Direcció Provincial, que preocupat de fer un balanç positiu-negatiu.

De totes maneres hi ha una cosa important que voldria anticipar. La Seguretat Social a nivell nacional des de fa molts d'anys es finança a través d'una important participació del sistema impositiu. No sé exactament això, però hi ha els economistes que ho saben amb més exactitud, però la darrera quantia que record és que de 100 pessetes, 67-68 sortien de quotes, 2 o 3 sortien de recursos del propi sistema, i fins a 30 de l'aportació de l'Estat. Amb la Llei 24/97 sabem que està passant un procés evolutiu, en el sentit que aquesta distribució canvia en el sentit que les prestacions de l'Insalud han de ser finançades a través del pressupost general de l'Estat, i me pareix que a l'any 2001 també les no contributives.

Però, sent això així cert, quan estàvem amb la distribució aquesta, que ara no sé com es fa a nivell central, però de les 30 pessetes sobre 100 sempre ha estat una incògnita per a nosaltres saber d'aquestes 30 pessetes quantes ens en toquen a nosaltres, perquè aquestes sí que realment no s'han distribuïdes mai. Nosaltres som a nivell provincial un 2,4 i busques a nivell nacional, això canvia d'un any per altre, però vaja, sobre 2,3-2,5 és el volum de Balears en relació, i som actualment la província onzena del conjunt nacional. Això és el que puc dir.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Comas, per la seva intervenció, que ben segur haurà estat profitosa per a les diputades i els diputats que han escoltat.

Procedeix ara a les intervencions dels diferents grups per plantejar les preguntes i qüestions que vulguin fer al compareixent.

Sr. Nadal, vol que fem una interrupció? Demana una interrupció? Podem continuar? Podem continuar, s'entén.

Per tant, si continuam, té la paraula ja pel Grup Parlamentari Mixt el diputat Sr. Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en primer lloc agrair la compareixença del Sr. Comas per donar compte aquí de les dades que ens ha facilitat. Agrair a més la claredat de l'exposició, amb què ens ha anat exposant les dades de les quals disposava. Evidentment de les que no disposa no ens podia donar compte. Comprovam, per les dades que ens ha donat, que hi ha un augment en el creixement, tant del nombre d'empreses com en el nombre de treballadors. Ens ha donat unes dades referents a recaptació, que ha xifrat; i jo li faig tota aquesta exposició perquè després m'agradaria que, si fos possible, em respongués a una sèrie de preguntes que li aniré manifestant; però ens ha dit que hi havia una recaptació de l'any 98 d'uns 232.000 milions de pessetes, i l'any 99 de 249.000 milions de pessetes. A nosaltres ens agradaria saber quins conceptes dins aquestes xifres no estan inclosos, és a dir...

EL SR. COMAS I BARCELÓ:

No, jo crec que aquests... Perdoni.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Comas, si vol, jo li donaré la paraula després. Ara continuarà la intervenció, i després hi haurà un torn de contestació, rèplica i contrarèplica.

Pot continuar, Sr. Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

O sia, quins són els conceptes que estan inclosos dins aquestes xifres de recaptació que vostè m'ha dit, i sobretot quins conceptes no estan inclosos. És a dir, vostè ha parlat a un moment determinat, o m'ha semblat entendre, que hi havia conceptes que recaptaven empreses a nivell de tot l'Estat, que quedaven fora del control, o sia el que podríem anomenar cotitzacions recaptades fora de les Illes Balears corresponents a treballadors de les Illes Balears o treballadors que presten serveis a les Illes Balears. M'agradaria saber quins conceptes a l'hora de quantificar, perquè l'objecte d'aquesta comissió no permanent és la d'establir una balança fiscal entre les aportacions que feim pels diferents conceptes aquestes illes, i les inversions o despeses que es fan a aquestes illes pels diferents conceptes, i al fi i efecte de poder fixar aquesta, el que hauríem de fer és determinar quins són els conceptes. Llavors m'agradaria, amb el concepte de recaptació, les xifres que vostè ha anomenat quins conceptes no contenen.

Després m'agradaria saber a veure si altres personalitats que han anat compareixent dins aquesta comissió han xifrat que el total de cotitzacions de l'any 99 dins aquesta comunitat autònoma el xifraven en uns 303.351 milions de pessetes, distribuïts de la següent manera: 228.000 milions com a recaptats en aquesta comunitat, que a mi em semblava que era la data, que era homologable; però vostè em parla de 248.000 milions, uns 58.974 milions que es recaptin de cotitzacions, que es recaptin fora d'aquesta comunitat autònoma, i uns 15.787 milions de pessetes que pertocuen a funcionaris, dades que havia facilitat la Delegació d'Hisenda.

Això ens donava un total de 303.000 milions de pessetes, i la dada no quadra.

I quant a la de despeses, a veure si seria possible, si existeixen dades per quantificar les despeses pels distints conceptes, perquè vostè ha dit que vostè no disposava d'aquestes dades, però saber si existeixen, si hi ha qualche tipus de publicació, perquè hi deu haver dades d'aquest tipus.

I una altra pregunta que havia de fer-li, a veure si a vostè li sembla que la balança, de les dades que vostè maneja, de la percepció que vostè té, tant siguin per dades de recaptació que coneix directament, com per les dades indirectes de les despeses que es van realitzant, si existeix un equilibri entre el que recapta l'Estat i la despesa matèria de seguretat social, o si hi ha un cert desequilibri, i en quin sentit seria, si, com jo he volgut entendre de la seva intervenció, aquest desequilibri es produïa a favor de l'Estat, o si en matèria de seguretat social també es produeix aquest desequilibri a favor de les Illes Balears, és a dir que hi ha més recaptació que la despesa que la Seguretat Social fa aquí als distints conceptes que vostè ha enumerat. És a dir, per prestacions de seguretat social, per prestacions econòmiques i pensions, per prestacions d'atur, per classes passives i per prestacions sanitàries. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Nadal. Per contestar té la paraula el Sr. Comas.

EL SR. COMAS I BARCELÓ:

En primer lloc una puntualització, i amb això no, vull confirmar que la bondat de les dades que vostè tengui i les meves poden coincidir, si salvam que jo no puc parlar, en cap moment de les meves paraules s'ha pogut determinar que jo doni dades de classes passives. O sigui, tot el que siguin funcionaris, sigui sistema de classes passives, la Muface, l'Isfas i Mugeju, o sigui Mutualitat Funcional Civil de l'Estat, Institut de les Forces Armades i Mutualitat General Judicial, nosaltres, la Tresoreria, no tocam una pesseta, ni en recaptació ni en prestacions. Això són unes partides que tenen aquestes entitats i que és, segons tenc entès, la Direcció General de costos de personal del Ministeri d'Economia, em pareix, o d'Hisenda, no sé quin dels dos, Economia pareix, però no he vist encara l'organigrama, i amb aquest col·lectiu de funcionaris públic, nosaltres, la Tresoreria, no té cap intervenció. Aquesta partida important de 50.000 milions que ha xifrat en quotes, són pessetes que evidentment estan dins la recaptació i dins les despeses d'un sistema de protecció social, però per afectar els funcionaris públics de l'Estat, nosaltres no hi intervenim en absolut. Nosaltres tenim funcionaris públic, com a cotitzants i com a beneficiaris, però són els que estan dins el sistema. Per exemple, els funcionaris de la Seguretat Social estan dins el règim general, els funcionaris de l'Administració local, els antics de la Mumpal estan en el règim general, i per aquests nosaltres cobram quotes i donam prestacions, o feim arribar les prestacions. Però en aquests grups que he dit: classes passives, Muface, Isfas i Mugeju, res d'això puc dir.

Quant a les dades que jo he facilitat importants, perquè és el darrer que tenc, de 248.000 milions, que es la dada darrera, és una dada que jo diria que és un avanç del que serà la distribució que vendrà de l'any 99 de l'informe estadístic de la Tresoreria General, en el que així ve per províncies. Jo al de l'any 99 no estic en condicions de distribuir aquesta quantitat de 248.000 milions. A l'any 98, que és aquest de 232.000 milions, sí que estic en condicions de distribuir els ingressos, que bàsicament són els que li dic: Quotes de règim general, quotes d'autònoms, quotes d'agrari, quotes del mar, quotes de mineria del carbó, quotes d'empleats de llar, quotes d'accident de treball, quotes de desocupats, el que l'Inem paga a favor dels desempleats. Això ens fa un total.

Després tenim una altra partida, que això suma 175.000 milions, però després hi ha altres partides, que són les abans he dit, que recaptam per compte d'altres, i aquí tenim les quotes d'accidents de treball, el bocí de tresoreria, que abans l'hem descomptat, les mútues, i després tenim el que recaptam per desocupació, per fons (...), i formació professional. Això a 1998 està suficientment aclarit. A l'any 99 no tenc encara aquest document, i simplement aquesta data global, que en relació a l'equivalent a l'any passat, sé que després es desglossarà en aquests bocins. Quant als ingressos, em pareix que he pogut contestar la seva pregunta.

Quant a les despeses, jo de tots els documents que avui matí he cercat, i aquesta setmana des que vaig rebre la compareixença, doncs he mirat, i els he posat en un lloc determinat per dur-los aquí, he vingut amb un parell de quilos de paper; doncs no he estat capaç de trobar aquest desglossament provincial quant a costos. Ara bé, si vostè em demana quina quantitat hem enviat aquest mes a l'INSS, a l'ISM, a l'Insalud... ara, si em fan dir si això és tota la quantitat, no li sé dir, perquè és que moltes d'aquestes dades em consta que les rep l'Insalud, o l'Inem, o l'INSS directament a través de les nòmines centralitzades que hi ha, i nosaltres intervenim, com li deïa, en les incidències que hi pugui haver.

A la pregunta si crec que aquesta província té un balanç favorable, jo estic convençut que sí, perquè nosaltres tenim una recaptació important, i no tenim en pensions una càrrega -però això crec que és millor que ho digui el director de l'INSS- important com pugui ser a altres províncies. Nosaltres tenim de l'ordre de 144.000 pensions, i això en relació amb altres províncies, tenen una càrrega, un passiu molt superior. Nosaltres tenim sempre uns índexs entre pensionistes, de jubilació, invalidesa, molt ajustat, o sia que en aquesta província no s'han donat pensions d'invalidesa *gratia et amore*, sinó que les han donat quan els treballadors han tengut les (...) mèdiques que es consideri per cada institució competent, necessària. Nosaltres no hem tengut un sector, com hagi pogut ser a altres províncies com de mineria, que ha suposat una càrrega de passiu molt important i, conseqüentment, hem tengut i tenim un passiu més bé lleuger en relació, diríem, al total de la província, al total d'afiliats. Així, sempre Balears ha tengut unes xifres favorables.

Fins a quin punt?, quin saldo és el nostre? No els ho podria dir, però vaja, si Balears amb aquesta recaptació fos deficitària

no sé quina província podria tenir superàvit. Jo pens que..., l'última dada de Tresoreria és que l'any 99 s'ha tancat per primera vegada amb un saldo de 196.000..., jo tenc 196.000, però vaja, però també el 98, que també va sortir a la premsa, de saldo favorable el nostre creixement de pensions i de despeses en pensions els darrers anys no creixen el que han crescut les recaptacions. Jo per exemple tenc les dades aquí en relació als bocins provincials que nosaltres tocem, vull dir que això d'ingressos centralitzats no ho puc dir, perquè no ho toc, però aquí jo estic en condicions de dir que l'any 99 sobre l'any 98, en recaptació líquida hem incrementat un 11,67, i això significa, en fi, que s'ha recaptat, i les pensions han pujat no per la revalorització, que sabem el que han pujat perquè, això, ho xifra -diríem- el decret de revalorització que les determina, sinó perquè no hem tengut el creixement vegetatiu d'un 13,71% d'increment.

O sigui, crec que sempre ens hem mantengut amb una balança més o menys favorable, sempre hem quedat, com deia abans, per aïllar la incògnita d'aquestes 30 pessetes quantes ens en toquen, però vaja, posa que ens en toquin 2,4, 2,3, idò això és una quantitat a acumular a la recaptació que hauríem de rebre també a través de l'Estat.

No sé si he contestat les seves preguntes. Si no és així, m'agradaria que m'ho digués.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Nadal, vol tornar a intervenir, en torn de rèplica?

EL SR. NADAL I BUADES:

Era simplement els conceptes que no havien estat inclosos en la recaptació, però vostè m'ha dit els que sí estaven inclosos, i amb això trob que és suficient.

A la primera exposició ha dit que no tenia les dades de l'Institut Social de la Marina i no quedarà més remei que sol·licitar la compareixença en el seu dia dels responsables d'aquest institut.

I res més, moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Nadal.

Continuam el torn d'intervencions dels diferents grups parlamentaris. Pel PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el diputat Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS.

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc també volem saludar i congratular-nos de tenir la presència de l'intervinent i la claredat amb la qual ens està aportant aquestes dades, que jo crec que efectivament encaixen amb les que teníem, bàsicament les que ha dit el Sr. Nadal, que eren des de l'any 98.

Jo, insistint una miqueta per veure si en treiem alguna espurna més, ens aclaria el Sr. Alenyà, que parlava de dades del 98, aquests 228.000, si són 230.000 sembla bastant raonable, que han passat a 250.000, i que veim -si jo no m'equivoc- amb les dades que ens ha explicat de març del 2000 és que hi ha una progressió que continuarà dins enguany, previsiblement; això és mal d'aventurar, per ventura, però que hi torna haver un augment potent dins aquesta anualitat. Ell afegia aquesta dada del funcionari, de classes passives, de 15.787, que també ja cercarem la manera d'actualitzar-la, i la dada que no havia quedat..., o que també ell aventurava una xifra i jo quasi li demanaria si vostè té idea de com s'ha calculat o si en sap la seva gènesi, d'uns 60.000 milions de pessetes de l'any 98, que és una certa hipòtesi d'allò que es cotitza a les Illes Balears però que es declara o es recapta fora de les Illes Balears per a activitat generada dins les Illes Balears, que és un d'aquests conceptes que vostè ha dit que, clar, no entrava dins la Tresoreria.

En segon lloc, respecte de les despeses, efectivament vostè ha fet insistència en la falta de dades en general, que tothom coincideix en la dificultat de la territorialització, però nosaltres també li demanam si sap o si coneix d'algú que a nivell d'Illes Balears pogués tenir aquesta dada. Jo aprofitaria, si hi ha el director de l'Institut Nacional de Seguretat Social, si ens pot aportar alguna informació al respecte, si vostè també en té de l'Institut Nacional de la Marina, que ha dit que la tenia i en principi aquesta compareixença no està prevista, però en general, qui és que podria tenir aquesta dada?, si la Delegació del Govern, per exemple, com a coordinadora de tots els serveis, podria tenir alguna dada addicional en aquest sentit de territorialització de la despesa o no.

I en tercer lloc, és una..., quasi també a veure si ho he interpretat bé i si coincidim. La nostra intuïció, a falta, encara, de resultats d'aquesta comissió, és que el règim de la Seguretat Social s'autofinança a les Illes Balears, és a dir, fins i tot sembla que hi ha un superàvit dins el que és el propi règim de la Seguretat Social, que com vostè apuntava a nivell d'Estat, no només és deficitària sinó que ha hagut de participar l'Estat amb una aportació creixent, de l'ordre ja d'un terç de la despesa total que es fa per via d'impostos. Nosaltres, si ja tenim un balanç fiscal negatiu per la via tributària, se n'hi afegeix un altre quant al fet que sembla que quant a les despeses també que se'ns varen aportar de la manera difícil a nivell d'aquest desglossament d'INSS, d'Insalud, d'Inem, que vostè ja apuntava que no tenia, el que sembla i jo li demanaria també les seves dades o el que vostè a un determinat nivell intueix, si és que les despeses de Seguretat Social aquí s'autofinancen i, per tant, no hi ha aquesta aportació extra que ha de fer l'Estat des de les seves pròpies arques, perquè efectivament també, apuntant aquesta manca de despeses en pensions, per exemple, o en altres prestacions, el que també notam és que les prestacions sanitàries per ventura no estan a l'alçada del que requeriria la població i el pur moviment que tenim a les Illes Balears, i per tant creim que, a part d'aquelles que són imprescindibles i que s'han de fer per la simple aplicació de la llei, hi ha altres decisions de caràcter d'inversió, de caràcter de despesa pública lligada dins el món de la Seguretat Social que

evidentment nosaltres trobam que la despesa de l'Estat té bastant a desitjar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Per contestar té la paraula el Sr. Comas.

EL SR. COMAS I BARCELÓ:

Bé, intentaré contestar al Sr. Alorda. Jo, sobre les partides que la Tresoreria pugui centralitzar, no les puc avaluar, no tenc mitjans per determinar-ho. Conseqüentment li contest el mateix que he dit al Sr. Nadal, o sigui, si tengués les dades aquí, les facilitaria.

Quant a les despeses que la Tresoreria posa el seu mecanisme perquè es puguin pagar les prestacions, jo crec que la manera d'aclarir això a nivell provincial, en la mesura que cada entitat gestora publica unes memòries on s'inclouen en el conjunt de l'exercici quines són les despeses, allà sí que acumularia, imagin, tots els pagaments de les pensions. Jo estic en condicions de dir, per exemple, la darrera dada: febrer de l'any 2000, que hem facilitat, quines quantitats nosaltres hem posat a disposició, per exemple, de l'INSS per a pensions? Bé, idò aquí tenc una dada que a través del nostre circuit, però que els serveis centrals ha posat a disposició de les pensions de l'INSS però sobre els comptes de les entitats financeres, idò per un mes 10.698 milions en pensions; en prestacions familiars, 308.000 milions; en pensions d'ISM, 299.000; prestacions familiars ISM, únicament 3.633.975; l'ISMI, és a dir, prestacions de minusvàlids, 27.213.131; i pensions no contributives, o sigui, a favor de l'Ibas, 347.113.885 pessetes.

Això és el que nosaltres amb aquest circuit hem posat a disposició; ara, això vol dir que tot s'ha pagat?, no ho puc perquè hi ha pensions que no s'han pagat, els morts, els rebuts, tot això, diguem que això són quantitats que es posen a disposició i que l'INSS després (...) les entitats financeres ens determinen el que s'ha pagat, el que no s'ha pagat, el que s'ha pagat degudament, el que no s'ha pagat degudament... Aquesta és una partida en la qual nosaltres, com deim, actuam a través, diríem, de les peticions de les entitats gestores, ens demanen que situem els fons, situam els fons i després passam comptes amb els bancs però sense poder nosaltres substituir el criteri de la despesa de cada entitat gestora. Per això jo suggeresc que per fer aquest cost provincial no queda més alternativa que anar a cada entitat i que a través de la memòria que cada institució fa, determinar si a nivell provincial es pot obtenir aquesta dada.

I quant al tema de si nosaltres som una província o una comunitat autosuficient, jo li reiter que sí, que crec que ho hem de ser. És que si no ho som, qui ho pot ser? Nosaltres tenim un creixement econòmic i conseqüentment una recaptació molt important, tenim unes taxes de morositat baixíssimes, en el règim general la dada no pot ser més satisfactòria, la darrera dada que jo tenc és del novembre del 99 i diríem que a nivell de tots els règims és el 3,34. Això, per entendre'ns, significa que de

100 treballadors que estan d'alta, n'hi ha 3,34 que no cotitza; els que no estan d'alta no existeixen, però els que estan d'alta, a nivell de règim (...) és 3,34, i si tenim en compte el règim general, que és el suport del sistema, la dada en aquesta mateixa data és 1,46, o sigui, que de 100 treballadors cotitzen tots menys l'1,46 sobre 100, és a dir, és un percentatge elevadíssim. En pocs anys hem augmentat molt en cotitzants i hem abaixat la taxa de morositat. Jo no em pronunciaré si cotitzen bé o no cotitzen bé; això és una cosa que correspon (...) a Treball, ni si estan d'alta tots els que hi han d'estar o no hi estan, però dels que estan d'alta i han de cotitzar, les dades de morositat ens diuen que són aquestes. Conseqüentment, això implica una recaptació molt elevada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, vol fer ús de la paraula en torn de rèplica? Podem continuar el torn d'intervenció. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc també, com és evident, agrair al Sr. Comas la seva presència aquí i també totes les explicacions que ens ha fet i que esperam que dins aquesta comissió de balanç fiscal ens doni els fruits que tots desitjam.

Jo crec que amb les explicacions que ha fet el Sr. Comas en la seva primera intervenció, i després a les preguntes tant del Sr. Nadal com del Sr. Alorda i les seves respostes, ha aclarit més o manco quina és aquesta situació, situació que, com bé ha dit, tenim un saldo favorable respecte a allò que aportam a l'Estat, i tal vegada jo ja l'únic que li podria pregunta és si dins aquest augment de què ha parlat, que l'últim any, el 98-99, s'ha augmentat un 11%, si aquest augment ha estat més bé espectacular, que realment ho és, el 98-99, o si això ja es ve donant durant aquests últims anys.

Per altra banda també, encara que ho ha dit més o manco, quina participació en percentatge aportam al conjunt de l'Estat, quina participació té a les seves dades respecte a allò que aportam a l'Estat. Perquè clar, com bé ha dit el Sr. Alorda, en aquests moments els nostres jubilats tenen unes pagues inferiors a la resta de la majoria de l'Estat espanyol, els nostres aturats estan més o manco en la mateixa situació, i quant a la despesa per càpita de la Seguretat Social, en aquesta comunitat també és molt inferior a la despesa a moltes altres comunitats de l'Estat, i nosaltres consideram que, donada -com també ha dit el Sr. Alorda- la gran quantitat de població flotant i de serveis que hem de donar en aquesta comunitat, és un tema que realment és preocupant, és preocupant que tenguem aquesta baixa finançació respecte a altres comunitats que tal vegada no tenen la mateixa necessitat de donar serveis a aquesta població flotant que suportam en aquesta comunitat.

Per tant, jo simplement vull reiterar l'agraïment pel que aquí he comentat i simplement fer aquestes petites observacions per si creu oportú contestar-ne algunes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per contestar té la paraula el Sr. Comas.

EL SR. COMAS I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Intentaré contestar al Sr. Marí. Bé, sí que tenc les dades en relació des de l'any 95 fins a avui, o sigui, si el 99 sobre el 98 l'increment de la recaptació provincial és, com he dit, un 11,67, la del 98 sobre el 97 va ser d'un 11,12; del 97 sobre el 96 va ser un 8% just, i del 96 al 95 va ser un 8,35.

Són increments, com veu, importants, que vénen determinats no tant per la recaptació en si sinó pel creixement del nombre de treballadors en alta, o sigui, nosaltres en aquests quatre o cinc anys el que hem fet ha estat guanyar clients, o sigui, la Tresoreria té com a principal negoci recaptar, però no es pot recaptar si no tenim empreses d'alta i treballadors d'alta, i aquests increments vénen a conseqüència, no diguem de la pressió perquè les cotitzacions s'hagin incrementat, perquè les cotitzacions d'un any per l'altre s'han incrementat exactament en l'IPC previst, o sigui, això ha estat el 2,1, i en canvi la recaptació ha augmentat aquest percentatge molt important. El motiu és l'afloreament, la creació -això ja no ho sé- però sí l'aparició d'aquestes noves empreses i d'aquests nous treballadors. Parlam de quatre anys, depèn de cada mes però anam en quatre anys (...) general a quasi 80.000 treballadors d'alta, en quatre anys. Això evidentment suposa aquests increments posteriors.

Quant al tema del balanç i, sobretot, que les prestacions del sistema de la Seguretat Social en aquesta província són baixes, jo ara parlaré con a director provincial o com a tècnic de la Seguretat Social, i sense dir que el jo pugui dir ho podria repetir fins i tot millor qualsevol entitat gestora, o sigui, el director de l'INSS o de l'ISM, però nosaltres hem de pensar que així com la recaptació d'un any és una cosa que comença dia primer de gener, o sigui, la pesseta del desembre correspon a l'exercici anterior i nosaltres partim d'aquí, zero pessetes i veurem dia 31 de desembre quantes n'hem recaptades, les pensions no és així: si nosaltres tenim 142.000, 144.000 pensions, més o manco, nosaltres tenim un passiu que ve de les nascudes aquest any passat menys els morts d'aquest any passat, i així enrere, i enrere, i enrere, i anirem al principi de la Seguretat Social en aquestes illes a través del retir obrer i del Sovi i de tot aquest assumpte. Llavors hem de pensar que nosaltres tenim unes pensions, diríem, i que ocupam el lloc que ocupam perquè la nostra trajectòria com a província dins la Seguretat Social no ha estat precisament molt pròspera, tota la nostra...; nosaltres tenim una pensió producte del nostre discórrer històric i nosaltres hem tengut una economia baixa, unes bases de cotització escasses, uns convenis col·lectius actualment que són *para tirar cohetes*, com deim, idò llavors, clar... Ara aquests darrers sí que nosaltres podem dir que anam en recaptació cap a amunt i en canvi les pensions idò més o manco estan controlades.

Aleshores, clar, incrementar l'import mig de les pensions, em perdonarà que li posi un exemple molt gràfic, però crec que serà suficient: o sigui, si nosaltres tenim, no ho sé, una banyera

i deim: "quants de pams hi ha en aquesta banyera? Tres pams. I si hi volem posar un pam més, quants de litres hi haurem de posar? No ho sé, hi posarem 150 litres", i ja tenim la banyera plena, però si parlam d'una piscina que té 140.000 metres de llarg i un parell de fons, hem de dir: "Escolti, jo vull augmentar simplement 20 centímetres", sap quanta aigua hi ha de posar per augmentar l'import de les pensions, o sigui, el nivell d'aigua d'aquesta superpiscina?

Aleshores nosaltres creim que darrerament, que estam obsessionats o estam obsessionats per la premsa que Balears té aquestes pensions baixes, el que ens hem de demanar és: producte històric, tenim una mitjana de pensions que puguem incrementar d'un any per l'altre en un..., no en un 2%, que és el que puja a tot Espanya, en un 10, en un 15, en un 20? Jo diria, com a tècnic, que és impossible, perquè immediatament que ho fessin aquí a nivell d'Estat central diran que per què no ho fan a Sevilla i no ho fan a Jaén, i el que pugui fer la comunitat, tenint en compte el que suposen 142.000 pensions, això són quantitat astronòmiques, com per cercar un diferencial.

Aleshores nosaltres hem de dir que estam condemnats a tenir unes pensions baixes? No, perquè nosaltres sí que -i això són dades del (...) ho posaran de manifest- tenim un naixement de pensions noves superior a la mitjana nacional, o sigui, a la piscina -diguem-m'ho així- hi ha tota l'aigua, però quan parlam de l'aigua que es tira a la piscina i que es lleva per a les pensions que s'extingeixen, per mort, per trasllat i tots aquests assumptes, aquí sí que tenim un creixement favorable. Aleshores jo dic que el que ens ha de preocupar, i a mi com a tècnic de la Seguretat Social em preocupa, és: les pensions que neixen ara són més baixes que la mitjana nacional?, no; ara bé, ens agradaria augmentar no les que neixen cada any, sinó les que a la vegada són les històriques, les velles? Bé, en això estam, però la veritat és que hi ha molts de litres, molts de metres cúbics d'aigua per posar en aquesta "daixona".

Quan parlam d'un col·lectiu petit, i he posat l'exemple de la banyera i no vull fer cap referència a cap tipus de pensió, és simplement perquè veïessin els volum, per exemple, de partides que nosaltres posam a disposició de l'INSS i les que posam a disposició de l'ISM. Si vostè em digués..., o de l'Ibas, diu: "Hem d'augmentar les d'ISM, són quatre...", bé, quatre, són 2.000, 3.000; d'acord, fantàstic, aquestes les podem pujar; ara veurem què diuen els altres, perquè el treballador de règim general diu: "*Y yo ¿por qué no soy igual que los del ISM?*", però un col·lectiu petit sí que permet fer una alegria, i qui diu un col·lectiu petit diu les no contributives, diu la Lismi...; per què?, perquè això és una cosa que és d'una dimensió assumible. Ara, quan parlam de tot el sistema, règim general, autònoms, agrari, empleades de la llar, mineria del carbó, accidents de treball, malalties professionals, això, com he dit abans, 144.000, uep!, alerta, són molts de metres cúbics d'aigua dins la banyera, perdó, dins la piscina perquè augmenti simplement dos ditets, tres ditets.

Jo crec que la perspectiva és una perspectiva a mig termini i confiar que la recaptació, que en definitiva començ a pensar que són..., perquè hi ha bases de cotització més elevades, sense tenir en compte que nosaltres tenim convenis molt bons, eh? És

a dir, nosaltres tenim uns convenis més bé senzillats; amb això vull dir que no som mineria del carbó, no tenim les retribucions de segons quins convenis ni tenim altres com estan a Barcelona i a Madrid, i aleshores això serà per la raó històrica que sigui però aquesta és la realitat, i conseqüentment si la retribució real, no ho sé, però almanco la que figura damunt nòmina és ics, no podem pensar que es cotitzi més que ics, es cotitza el que figura damunt nòmina; conseqüentment per aquí van els nostres creixements.

Ara, jo estic segur que el director de l'INSS, amb les dades que pugui necessitar en el seu moment si ara no els té, idè estaran en condicions de facilitar el que dic, les dades perquè a la (...) les hem comentat en el sentit que el creixement de les noves pensions és de nivell superior a la mitjana nacional.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cabrer, per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc vull agrair, evidentment, la seva compareixença. Jo crec que ha estat didàctica. Coneixem que vostè, clar, no té totes les dades perquè per la Direcció Provincial, com vostè molt bé ha explicat, no passen tots els ingressos, ni molt manco totes les despeses de les Seguretat Social; hi ha un funcionament centralitzat, però jo crec que sí que ha estat important la seva compareixença, sobretot perquè ens hem adonat, encara que ja es pot percebre a la societat però ens hem adonat que, clar, la creació de riquesa en aquests darrers anys a Espanya també s'ha produït a Balears, fins i tot encara amb més nivell. Això jo crec que es percep i crec que aquesta evolució econòmica s'ha notat a Balears i s'ha notat en els ingressos de la Seguretat Social perquè hi ha més empreses, hi ha més treballadors, té més clients, com vostè ha dit.

El que sí crec és que, encara que, clar, a Balears hem d'admetre que hi ha una balança fiscal positiva, perquè clar, hi ha un principi de solidaritat a nivell nacional i nosaltres estem condemnats sempre a tenir una balança positiva, potser no tant com està, no ho sabem, és el que estam tractant d'analitzar en aquesta comissió amb successives compareixences, però sempre tendrem aquesta balança fiscal que vostè ha afirmat, precisament, que hi ha una autosuficiència de la Seguretat Social i que hi ha una balança fiscal positiva.

Però jo crec que, no sé si per ventura vostè em podrà contestar, que, clar, hi ha qüestions jo crec que aquests majors ingressos que hi ha a Balears i, tal vegada, menors despeses perquè hi ha menys pensions o menys atur per pagar, jo crec que això no té perquè anar en contra a Balears, és a dir, jo crec que podem reconèixer que hi ha una balança fiscal positiva, però el fet que en els darrers anys amb la política econòmica del Govern central hagin augmentat els ingressos, no crec que això hagi estat perjudicial per a Balears en el sentit que hagi incrementat aquesta balança fiscal i hi hagi més diferències entre el que rebem i el que donam cap a Madrid, perquè a mi sí

que m'agradaria, si vostè sap -per ventura no disposa de les dades- precisament que, sobretot en matèria de Seguretat Social, hi ha coses que suposen un benefici cap a Balears, tal vegada a nivell central però hi ha un benefici i hi ha coses directes, com són les inversions en hospitals que s'han produït a les Illes Balears; això al cap i a la fi és fruit precisament d'uns doblers públics i d'uns majors ingressos de què disposa l'administració central.

Si pot confirmar també aquesta fallida de la Seguretat Social que es va trobar el Govern nacional; aquesta fallida, clar, el que suposa al final és una garantia de futur cap a tots els futur pensionistes, és una garantia de futur i jo crec que són coses imperceptibles quant al fet que no es poden territorialitzar a una comunitat autònoma, però són aspectes econòmics que beneficien també les Illes Balears en el futur, a tots els habitants d'aquestes illes.

En aquest sentit, el mateix respecte al fet que evidentment aquests majors ingressos perquè hi ha més clients també suposen una creació de riquesa que no es pot determinar perquè no tan sols són majors ingressos a l'administració de l'Estat, sinó que també suposa majors ingressos cap a la comunitat autònoma des del moment en què si la gent fa més feina, si hi ha més moviment econòmic, evidentment hi ha una part important d'ingressos, d'imposts que també queden a Balears, d'aquesta gent, des que compra un habitatge fins que fa una sèrie de despeses a Balears.

Per això jo crec que m'agradaria saber si efectivament vostè creu que, encara que els ingressos cap a Madrid poden haver augmentat perquè hi ha major riquesa, si això significa que Balears està cada pic més perjudicada o no, sinó que es van..., encara que hi ha més ingressos, hi ha un nou model de finançació autonòmica, unes qüestions de política nacional que fan que millorin aquestes situacions cap a Balears, i al mateix temps també m'agradaria saber, perquè, clar, aquesta situació de major feina supòs que s'ha donat a nivell de tot Espanya, a uns llocs més i a uns llocs menys, i m'agradaria saber un poc si disposa de les dades comparatives de creació de nous clients de la Seguretat Social entre les diferents comunitats autònomes o províncies.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. Per contestar té la paraula el Sr. Antoni Comas.

EL SR. COMAS I BARCELÓ:

Moltes gràcies. Bé, jo sobre el tema de les inversions de la Seguretat Social els darrers quatre anys, no puc fer més que recordar el que tots més o menys sabem, en el sentit que no hi ha dubte que després de molts d'esforços o de moltes coses idè en pocs anys veim que projectes que estaven com enrocats a la fi han sortit, o sigui, jo som membre de la Fundació de

l'Hospital de Manacor pel meu càrrec i, bé, amb motiu de començar a saber quatre coses, vaig llegir tota la història de l'Hospital de Manacor i me'n vaig anar a fa 20 anys, o sigui que..., i el cert és que funciona fa tres, o sigui que ha estat aquí.

Sobre el Palma II l'evolució no ha estat tan llarga, però evidentment aquí està. Que es retarda l'obertura? Bé, idò ja el director de l'Insalud segur que tindrà qualque explicació, jo no la conec. Allò d'Inca també és una manifestació concreta d'un major, diríem, en fi, servei que estarà a la disposició, quan sigui, quan els calendaris es compleixin, que a vegades només sabem que estan perquè es compleixin en la mesura de l'aproximació.

Jo crec que realment la Seguretat Social en aquestes illes no solament ha recaptat sinó que en aquests darrers anys, després de -com dins l'Hospital de Manacor- moltes anades i tornades, al final començam a tenir els fruits, no tan sols a aquestes grans institucions sinó que, bé, jo vaig fer feina a la Seguretat Social, a mutualitats laborals, des de l'any 66 i, consegüentment, idò he vist com s'ha crescut dins la província, i crec sincerament que en aquells anys ni hi havia PAC, ni hi havia centres de salut, ni hi havia els ambulatoris que avui en dia hi ha, això és evident, però evidentment per això la Seguretat Social, com va dir un teòric, *es un camino sin fin que llega al infinito*, o sigui, quan hàgim fet tot això, després hem de pensar què hem de fer després, això és evident, no ens podem conformar en res, i menys aquesta comunitat.

Dins el col·lectiu del treball específic en aquesta província, com són els fixos discontinus i tot aquest assumpte, darrerament el Reial Decret 144, em sembla que de l'any 99, per primera vegada treu una sèrie de mesures específiques a favor d'ells, que no les havíem vist mai, de qui ha estat la causa, la culpa o el mèrit? A mi, com a tècnic, l'important és que hi són, també són matèries de les quals fa molt de temps que se'n parlava, però darrerament han aparegut. Quines són les mesures importants? Sense anar més enfora el coeficient, és una cosa molt important, no és el mateix dir "vostè què ha fet feina?, sis mesos, d'acord, i al final d'aquests sis mesos, quants de dies té?, sis mesos, 180 dies", ara no, ara té sis mesos per 1,5, o sigui que té 180 dies per 1'5, 270. Podran dir que això no és molt, bé, és com aquell militar que anava al Sàhara o anava a Ifni i que pujava abans perquè el temps allà val més, idò això exactament igual, al final el període de cotització per què ens serveixen?, per arribar al mínim de mancaça, 15 anys, aleshores (...) es va dir "és que un senyor de l'hostaleria per fer 15 anys ha de fer feina 30 anys, perquè si només fa feina sis mesos, ...", bé tots sabem l'aritmètica, no? Al final, ja no importa que en faci 30, ara basta que en faci 22,5 perquè amb 1,5 també arribarà als 15.

Hi ha hagut altres matèries també específiques de protecció al temps parcial i als fixos discontinus que, clar, afecten molt aquesta província, és a dir, això és evidentment un reial decret que és per a tot l'àmbit nacional, però clar, no és el mateix que en tenguís aquí, com aquí en tenim, bé no és molt clar, però vaja, molts de mils o que en tenguem quatre o cinc. Això són mesures que hem vist darrerament i crec que són molt positives: integració de (...), les bases quan no es cotitzen, en fi, una sèrie de beneficis. Hem vist la protecció social que era molt negativa,

els cèlebres contractes *basura*, drets pràcticament residuals, del temps parcial quan era de menys de 12 hores la setmana, 48 hores al mes, també s'ha aconseguit una protecció social sense discriminacions, o sigui, absolutament igual que un temps complet, i això és important.

I des del punt de vista de la legislació, i si vostès m'ho permeten, jo he tengut la satisfacció d'haver incrementat la recaptació de tota Espanya, no d'aquesta província, sinó de tota Espanya, amb una idea que a través de passes successives a nivell polític ha arribat al *Butlletí Oficial de l'Estat*, i que si bé la idea és meua, he de donar el mèrit de la seva recerca al Sr. Ruiz Abellán, el Sr. Ruiz Abellán, quan fa una sèrie d'anys em va dir què podríem fer pels fixos discontinus, jo vaig apuntar una sèrie d'idees, i bé les vérem, les exposarem per escrit i les varen valorar. Però immediatament el Sr. Ruiz Abellán em va dir que això costaria més doblers, i jo vaig contestar que sí, que tot el que fos una protecció ..., aleshores ell em va demanar si jo no tendria alguna cosa per compensar aquesta superior protecció, i jo en aquell moment no se'm va ocórrer res, però ho vaig pensar. Vaig pensar i crec que, en fi, vaig aportar una idea que ha aparegut l'any 99 a la Llei de pressuposts generals de l'Estat, a (...) de cotització i que, en poques paraules, està pensat precisament a estimular els contractes indefinits i que tinguem, a tota Espanya, menys desocupació.

En què consisteix la mesura? Ho explicaré, si m'ho permeten, en tres minuts. La desocupació és una contingència professional, evidentment, és una protecció que només la podem dir del treballador o del que vol fer feina, qui no vol fer feina no li hem de parlar si té o no desocupació. A Espanya, els riscos professionals, com a tot el món, són tres: accident de treball, malaltia professional i desocupació. Idò bé, tota la vida a Espanya l'accident de treball i la malaltia professional s'ha cotitzat per ells en funció del risc, és molt bo d'entendre, no és el mateix el risc d'un treballador que fa feina a un banc que de qui fa feina a una obra, perquè si cau de dos escalons es farà mal a un turmell, però si cau d'un vuitè pis tal vegada es mata, no?, aleshores, la cotització per accident de treball d'aquest banquer o d'aquest empleat de banca és mínim, en canvi la cotització d'un obrer és molt gran, i ja no parlem d'un que faci feina per exemple a mines o amb explosius. Les malalties professionals igual, nosaltres no tenim risc de malalties professionals perquè no tenim aquestes activitats o en tenim molt poques i, en canvi, hi ha províncies que les tenen i cotitzen molt més. És a dir que els riscos professionals, en definitiva, es cotitzen, no d'una manera, amb un percentatge únic, sinó en funció del risc. En canvi, tot el que deim contingències comunes són tipus generals, un 28,30, perquè tant es mor de malaltia comuna essent un laboral un que fa feina a construcció com un que fa feina a comerç, tant envelleix, tant invalida i tant arriba a l'edat de jubilació a qualsevol activitat, però risc professional, no.

Idò bé, aquesta idea tan senzilla es tractaria de dur-la a desocupació. Desocupació que no ha de venir determinada de cap manera per l'activitat, l'activitat cadascú, però sí per la durada del contracte. Li hem de dir, "vostè, empresari pot agafar qualsevol modalitat contractual que sigui, des d'un indefinit a un contracte de tres hores, ho pot fer perquè l'Estatut ho

permet; simplement el que li dic és que si vostè contracta un indefinit, la possibilitat que aquest treballador passi a la desocupació és molt poca"; pot dur un expedient de regulació d'ocupació, pot anar malament el negoci, però els empresaris que contractin indefinits, que contracten treballadors amb caràcter indefinit, creen molt poca desocupació. Quins són els que creen desocupació? Idò els que contracten temporals un rere l'altre, el lloc de treball es manté però rota el treballador; en sinistralitat laboral, que tots sabem com és de costosa per a tothom, en desocupació sobretot, perquè clar, un contracte temporal de 12 mesos és pràcticament tenir assegurat que en els 12 mesos em passarà la factura, que són quatre mesos de prestació per desocupació.

La Seguretat Social ha de protegir riscos, no sinistres; un contracte temporal és una lletra de canvi que tal dia veu, aleshores del que es tracta és simplement d'estimular la contractació indefinida. Vostè vol fer contractes indefinits? Un tipus, el que sigui, el que hi havia, el 7,80, que aquest any 2000 ha baixat en 0,25 punts, ara està en el 7,55. En resum, el que fa contractes indefinits ha de cotitzar menys perquè el crea poca desocupació i n'ha de baixar molt més, encara, i el que fa contractes temporals, sobretot si són parcials, s'ha d'encarir la cotització, no perquè ell deixi de contractar, que jo opin que un empresari ha de tenir el contracte que necessita el seu negoci, però no és just que l'empresa que no crea desocupació financii la desocupació d'aquell a qui no interessa, com deia, pagar antiguitat o el que sigui.

Això, ho varem posar en funcionament en el seu moment, i això vol dir entregar aquest estudi a un i a l'altre, tal i qual, varen passar moltes tortuositats, l'any 98 va sortir la Llei de pressuposts de l'Estat com a possibilitat, el Sr. Arenas no va gosar a posar-ho en pràctica, va dir en el mes de setembre que *no se quería penalizar*, i la meua idea no era penalitzar ningú sinó al contrari, tractar amb justícia perquè crec que l'empresari que crea llocs de treball de caràcter indefinit no ha de cotitzar per la contingència que no crea, ja ho dic, ha de cotitzar per la contingència comuna però no per aquella que..., i en canvi no és just que s'aprofiti d'aquesta cotització l'empresari que a allò a què va és a la substitució un rere l'altre, i mentrestant que no em quedi ningú. Conseqüentment ara hem vist que aquest any fins i tot ha baixat el tipus de desocupació dels indefinits i l'any passat varen pujar en mig punt els temporals i en un punt els parcials, temporals, i tots els de les ETT. Conseqüentment això ha suposat una recaptació molt important a nivell nacional.

Però la meua finalitat, quan vaig promoure aquesta idea, no era recaptar, era precisament, i per això ho apuntava, ho he dit en funció del que m'ha demanat la Sra. Cabrer, la meua finalitat no era recaptar més, era evitar despesa. El gran miracle de la Seguretat Social, en poques paraules, ha estat, com hem vist abans, que han aflorat moltes empreses i que hi ha hagut molts de cotitzants, però el més important que hi ha hagut és que hem deixat de pagat més d'un milió de persones per desocupació. No és el mateix, i nosaltres ho hem vist, dir a l'Inem: "Sr. Vidal, aquí hi ha la nòmina de desocupació", que dir que quasi ha desaparegut; no ha desaparegut, n'hi ha, però hem passat que la desocupació pagava aquests senyors, bé sigui prestació, bé sigui subsidi -encara en paga, eh?- i a més cotitzava per ell

perquè durant el temps que dura la prestació i el subsidi també es cotitza, o sigui, nosaltres tenim quotes que l'Inem ens paga a nosaltres per a la protecció que tenen els desocupats, perquè quan un està en situació de desocupació cotitza com si fes feina a l'empresa, en moltes coses, com si estigués, diguem, per jubilació, etc. Aleshores hem passat de la doble feta: els comptes han sortit sobretot perquè hem deixat de pagar prestacions de desocupació i aquests treballadors a la vegada han deixat de consumir prestacions i s'han incorporat com a cotitzants.

Això és més o manco és el que ha realment ha produït l'efecte de tenir, diguem, aquests 14 milions, quasi 15 milions que arribarem aviat, que ha estat un creixement important de l'afiliació, però sobretot una buidada de la protecció de desocupació o conseqüència que el propi treballador allà ha vist que ja no tenia perquè quedar-hi.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Comas, per la seva explicació. Sr. Cabrer, en torn de rèplica té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. No, no és una rèplica. Només, evidentment, donar l'enhorabona pel que ens ha explicat perquè la veritat és que jo desconeixia aquestes mesures i desconeixia que la idea fos de gent d'aquí, de les Illes Balears, i jo crec que la veritat és que tant la Tresoreria com la Seguretat Social estan en bones mans i que continuïn idees d'aquest tipus que es reflecteixin en el pressupost general de l'Estat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. Sr. Comas, té...

EL SR. COMAS I BARCELÓ:

No, jo simplement aquí tenc la sort que Alfonso Ruiz Abellán, que avui m'acompanya, és fidel testimoni del que he dit -és així?- i que un altre podrà apuntar-se que ha millorat la idea, i no ho discuteixo, eh?, perquè aquestes coses que afecten..., en fi, amb aquesta envergadura, (...) astronòmiques són molt importants i ens ha donat aquesta idea molta feina a la Tresoreria perquè cotitzar per tres tipus és una cosa complicada, però crec que el *copyright*, m'el poden reconèixer.

LA SRA. PRESIDENTA.

Esgotat, senyores diputades i senyors diputats, l'ordre del dia i, per tant, aquest debat, també, volem agrair la presència del Sr. Ruiz així com la compareixença també del Sr. Comas, així com també la de tots els diputats i les diputades.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma